

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ.

KΑΤΑ τὸ τρίμηνον διάστημα, ὅπερ ἐμεσολάθησε μεταξὺ τῆς ληξάσης τὸ παρελθόν ἔτος πρώτης καὶ τῆς ἥδη ἀρχομένης δευτέρας περιόδου τῆς ἡμετέρας Κλειοῦ, πολλὰ γεγονότα συνετελέσθησαν, ἀλλὰ τὰ σπουδαιοτέραν ἐμποιήσαντα ἐντύπωσιν, τὰ διὰ μακρῶν ἀπασχολήσαντα τὸν παγκόσμιον τύπον, εἰσὶν ὁ θάνατος τῆς Αὐτοκρατείρας Αὐγούστης, ὁ θάνατος τοῦ δουκὸς τῆς Άστης Ἀμαδαίου, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, καὶ ὁ τοῦ περιφανοῦς πολιτικοῦ ἄνδρος τῆς Αὐστρίας Ἰουλίου Ἀνδράση. Δημοσιεύοντες τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐπισυνάπτομεν καὶ βραχέα περὶ ἔκαστου τῶν ἐπιφανῶν τεθνεώτων.

* * *

Ἡ μέλλουσα βασίλισσα τῆς Πρωσίας καὶ Αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ἐγεννήθη ἐν Βεΐμαρῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1811. Ἡ Βεΐμαρη ἦτο τότε κέντρον τῆς φιλολογικῆς δράσεως τῆς Γερμανίας, παρὰ δὲ τὸ λίκνον τῆς μικρᾶς πριγκιπίσσης παρέστη ὁ Βίλανδ καὶ ὁ Γκαϊτε. Ὁ μέγας Γκαϊτε ἐπέδρασε μεγάλως εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ πνεύματός της, μεδ' ὑπερηφανείας δ' ἀνεμψινήσκετο αὐτῇ καὶ ἀπαντα τὸν βίον τῆς ὅτι

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΑ.

ὑπῆρχε μαδήτρια τοῦ μεγαλοφυεστάτου ἐκείνου ἀνδρός. Ἀπελθοῦσα βραδύτερον τῆς γενεθλίου πόλεως συμπαρέλαβε μεδ' ἀντῆς τὴν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Βεΐμαρης· ἐθεράπευε πάσας σχεδὸν τὰς καλλάς τέχνας, ἐζωγράφει, ἐμελοποίει, συνέγραφε διὰ στενὸν κύκλον οἰκείων ἢ δι' ἀντῆς ὅπως καλλύνῃ τὸ ψφος τῆς. Μέχρι βαθέος γήρατος παρέμεινε πιστὴ θιασῶτις

στέλλωνται εἰς τὰ πανεπιστήμια πρὸς ἐκπαίδευσιν οἱ αὐτοκρατορικοὶ πρίγκιπες.

Τὴν πριγκίπισσαν Αὐγούσταν δεκαοκταέτιδα μόλις συνεζεύχθη τῷ 1829, τριακοντούτης περίπου, ὁ πρίγκιψ Γουλιέλμος, ὁ μέλλων πρωτος τῶν Γερμανῶν Αὐτοκράτωρ. Ὁ σύνδεσμος ἀπογόνου τῆς πολεμικῆς καὶ ἀρητήριου οἰκογενείας τῶν Χοχεντζόλερν μετὰ θυγατρὸς τῆς μουσοτραφοῦς αὐλῆς τῆς Βεΐμαρης ἦτο οἰονεὶ αἰσθητὸν σύμβολον τοῦ διπλοῦ ιδεώδους τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους.

Αἱ εἰκόνες τῶν νεανικῶν χρόνων τῆς πριγκιπίσσης Αὐγούστης παριστώσιν αὐτὴν περικαλλῆ τὴν μορφήν, καλλιβλεφάρους καὶ ἐκφραστικωτάτους ἔχουσαν ὄφθαλμούς καὶ στόμα ἡγεμονικὸν καὶ ὑπερήφανον. Τὸ σῶμα εἶχεν ἀγάλματος εὑμέλειαν, μολονότι δὲ μετὰ τὴν γέννησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, τῆς νῦν μεγάλης δουκίσσης τῆς Βάδης, κατελήφθη ὑπὸ δεινοῦ παθήματος ὁ δύνηρως βασανίσαντος αὐτὴν μέχρι βαθέος γήρατος, ἐπὶ ἔτη πολλὰ διετήρησε τὴν χάριν τοῦ παραστήματος.

Τὸ ιδιάζον χαρακτηριστικὸν τῆς Αὐγούστης ἦτο ἡ θερμὴ αὐτῆς φιλανθρωπία καὶ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς συμπάθεια. Αἱ εὐεργεσίαι καὶ ἀγαθοεργίαι δὲ δεψιλῶς διένειραν αἱ αὐτοκρατορικαὶ χειρές τῆς περιάπτουσιν αἴγλην εἰς τὸ δόνορά της. Γερμανικὴ τις ἐφημερὶς ἔγραφεν ὅτι διά τῆς δυστυχίας θαρραλέος καὶ ἀκατάβλητος ἀγώνας αὐτῆς θ' ἀποτελέση περιφανές κεφάλαιον τῆς κοινωνικῆς ιστορίας τοῦ Δεκάτου ἐνάτου αἰώνος. Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1864 καὶ 1870 διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν, ἵνα ἔδειξεν ὑπὲρ τῶν τραυματῶν, ἐπεκλήθη «μήτηρ τοῦ ἔθνους» συγχρόνως δὲ τοιαύτην καὶ ὑπὲρ τῶν γάλλων τραυματῶν ἔδειξεν ἐνεργὸν καὶ συμπαθεστάτην μέριμναν ὡστε γάλλος διπλωμάτης ἔγραφε περὶ αὐτῆς «οὐδεὶς Γάλλος δύναται νὰ συλλο-

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΑΜΑΔΑΙΟΣ,

τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς καλλιτεχνίας, ἐπιζητοῦσα τὴν συναναστροφὴν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν οἷος ὁ Ούμβολδ. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει ἡ τιμὴ ὅτι ὁ διδάσκαλος τοῦ νιοῦ αὐτῆς, τοῦ πολυυδρηνήτου Φρειδερίκου, ἐκλήθη ὁ διάσημος Ἐρνέστος Κούρτιος, καὶ ιδέα αὐτῆς εἶνε τὸ ν' ἀπο-

Ο ΚΟΜΗΣ ΑΝΔΡΑΣΗ,